II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2019/693,

7. veebruar 2019,

millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 481/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1299/2013 seoses erieeskirjadega koostööprogrammide kulude rahastamiskõlblikkuse kohta

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1299/2013 erisätete kohta, mis käsitlevad Euroopa Regionaalarengu Fondist toetuse andmist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgil, ([1]) eriti selle artikli 18 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 481/2014 ([2]) artiklis 3 on sätestatud erieeskirjad koostööprogrammide personalikulude rahastamiskõlblikkuse kohta. See säte viitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 ([3]) artiklitele 67 ja 68 (rahastamiskõlblikkuse ja lihtsustatud kuluvõimaluste kohta). Need artiklid, nagu neid on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) 2018/1046, ([4]) samuti määruse (EL) nr 1303/2013 artikkel 68a, mis lisati määrusega (EL, Euratom) 2018/1046, korraldati ümber. Seepärast tuleks viiteid määruse (EL) nr 1303/2013 sätetele ja delegeeritud määruse (EL) nr 481/2014 artikli 3 lõigete 3–5 struktuuri vastavalt muuta.

(2) Delegeeritud määruse (EL) nr 481/2014 artikli 3 lõike 6 punkti i (milles käsitletakse ühte kahest meetodist ühe tunnimäära arvutamiseks osalise tööajaga töötajate puhul, kelle töötundide arv kuus on paindlik) rakendamine on osutunud praktikas raskesti kohaldatavaks, eriti juhul, kui tööhõivestrateegias ei ole kindlaks määratud igakuist tööaega, vaid nädalane tööaeg. Kõnealuse määruse artikli 3 lõike 6 punkti i tuleks seetõttu muuta, et arvutada ühe tunnimäära tasu kuu töötundide arvu alusel. Selle meetodi puhul tuleks arvesse võtta ka erinevusi liikmesriikide ja töölepingute vahel seoses iga-aastase puhkuse ja riigipühadega, nagu on täpsustatud igas tööle võtmise dokumendis, õigusaktides või sotsiaalpartnerite (tööandjad ja töötajad) poolt sõlmitud lepingutes konkreetse töötaja tööandja tasandil või asjaomase sektori või riigi tasandil. See selgitus peaks kehtima kogu programmitöö perioodi kohta, et tagada ühtsed eeskirjad, st alates delegeeritud määruse (EL) nr 481/2014 jõustumise kuupäevast.

([1]) ELT L 347, 20.12.2013, lk 259.

([2]) Komisjoni 4. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 481/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1299/2013 seoses erieeskirjadega koostööprogrammide kulude rahastamiskõlblikkuse kohta (ELT L 138, 13.5.2014, lk 45).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

(3) Vastavalt määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 149 lõikele 3a on käesoleva määrusega ettenähtud meetmete üle konsulteeritud iga liikmesriigi määratud ekspertidega kooskõlas institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ([1]) sätestatud põhimõtetega.

(4) Õiguskindluse tagamiseks ja selleks et alates 2. augustist 2018 või varem kooskõlas määruse (EL, Euratom) 2018/1046 artikliga 282 kohaldatava määruse (EL) nr 1303/2013 muudetud sätete ja käesoleva määruse sätete vahelised lahknevused oleksid minimaalsed, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

(5) Seepärast tuleks delegeeritud määrust (EL) nr 481/2014 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Delegeeritud määruse (EL) nr 481/2014 artiklit 3 muudetakse järgmiselt.

1) Lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Personalikulusid võib hüvitada kas:

i) vastavalt määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 67 lõike 1 punktile a (mida tõendavad tööle võtmise dokument ja palgatõendid) või

ii) ühikuhindade standardiseeritud astmiku vormis kooskõlas kõnealuse määruse artikli 67 lõike 1 punktiga b ning artikli 68a lõikega 2, lõike 3 esimese lõiguga ja lõikega 4 või

iii) ühekordsete maksetena kooskõlas artikli 67 lõike 1 punktiga c või

iv) kindlamääralise maksena antava rahalise toetuse vormis vastavalt kõnealuse määruse artikli 67 lõike 1 punktile d ja artikli 68a lõikele 1.“

2) Lõike 4 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) vastavalt määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 68a lõikele 5 kindlaksmääratud protsendina tööjõukulude brutosummast või“.

3) Lõige 5 jäetakse välja.

4) Lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Lõike 4 punktis b nimetatud osakoormusega töölemääramise korral arvutatakse personalikulude hüvitamine ühe tunnimäära alusel, mis saadakse kas:

i) kuu tööjõukulu brutosumma jagamisel keskmise kuus töötatava ajaga, mis on väljendatud tundides, võttes arvesse tööle võtmise dokumendis kindlaks määratud tööaega, mis on samuti kindlaks määratud sotsiaalpartnerite asjaomaste tasandite seaduste või kokkulepetega, või

ii) viimase dokumenteeritud aastase tööjõukulu brutosumma jagamisel 1 720 tunniga.

Tunnimäär korrutatakse toimingule tegelikult kulunud töötundide arvuga.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 punkti 4 kohaldatakse alates 14. maist 2014.

([1]) Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni vahel 13. aprillil 2016 sõlmitud institutsioonidevaheline parema õigusloome kokkulepe (ELT L 123, 12.5.2016, lk 1).

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 7. veebruar 2019

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER